

Tri osnovna načela i njihovi dokazi

Šejhul-islam Muhammed b. Abdil-Vehhab.

U ime Allaha Milostivog Samilosnog

Znaj, Allah ti se smilovao, da smo dužni četiri stvari: Prva je znanje, koje podrazumijeva spoznaju Allaha, Njegova poslanika i vjere islama kroz dokaze.

Druga je rad po tom znanju.

Treća je pozivanje tome znanju.

Četvrta je strpljenje na nevoljama koje prate ovaj poziv.

Dokaz za gore spomenuto su riječi Uzvišenog Allaha: "U ime Allaha, Svemilosnog, Samilosnog! Tako mi vremena,

čovjek, doista, gubi,

samo ne oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje. El-Asr, 1-3.

Šafija, Allah mu se smilovao, je rekao:

"Da je Allah objavio samo ovu suru kao argument stvorenjima, bila bi im dovoljna." I Buharija, Allah mu se smilovao, je u jednom naslovu rekao: "Poglavlje: 'Znanje prije riječi i djela' a dokaz za to su riječi

Uzvišenog Allaha:

'Znaj da nema Boga osim Allaha i traži oprost za svoje grijeh...'.

Muhammed, 19." Pa je počeo spominjući znanje prije riječi i djela.

Znaj, Allah ti se smilovao, da je obaveza svakom muslimanu da spozna tri stvari i da radi po njima:

Prva je: Allah nas je stvorio, opskrbio i nije nas same sebi prepustio već nam je poslao poslanika, pa ko mu bude pokoran, ući će u Džennet a ko mu bude nepokoran ući će u Džehennem, a dokaz za to su riječi

Uzvišenog Allaha: "Mi smo vam zaista, poslali Poslanika da bi svjedočio protiv vas isto onako kao što smo i faraonu poslanika poslali, ali faraon nije poslušao poslanika, pa smo ga teškom kaznom kaznili."

El-Muzzemmil, 15-16. Druga je: Uzvišeni Allah nije zadovoljan da mu se u obožavanju pridruži iko; bilo da se radi o Njemu bliskom meleku ili poslaniku. Dokaz su za ovo riječi Uzvišenog Allaha: "Džamije su

Allaha radi, i ne upućujte molitvu, pored Allaha, nikome!" El-Džinn, 18. Treća je: Onome ko se pokorava

Poslaniku i vjeruje da nema Boga osim Allaha, nije dozvoljeno da prijateljuje sa onima koji se Allahu suprostavljaju i bude im lojalan iz ljubavi prema njima, pa makar to bili i njegovi najbliži. Dokaz za to su

riječi Uzvišenog Allaha: "Ne treba da oni koji u Allaha i onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprostavljaju, makar im oni bili očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova,

ili rođaci njihovi. Njima je on u srca njihova vjerovanje usadio i svjetlom Svojim ih pomogao, i On će ih uvesti u džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, da u njima vječno borave. Allah je njima zadovoljan, a i

oni su Njime zadovoljni. Oni su Allahova stranka, a Allahova stranka će sigurno uspjeti." El-Mudžadele,

22. Znaj, Allah te uputio na pokornost prema Njemu, da je pravovjernost i čisti monoteizam (ar. hanifije)

vjere Ibrahimove upućivanje ibadeta samo Allahu, iskreno Mu vjeru ispovjedajući. Ovo je Allah Uzvišeni

naredio svim ljudima i radi toga ih je stvorio, kao što je rekao: "Džinne i ljude sam stvorio samo da Mi

ibadet čine." Ez-Zarijat, 56. A riječi "ibadet čine" (ar. ja'buduni) znače "samo Mene obožavaju" (ar.

juvehhiduni). Najveličanstvenija stvar koju je Allah Uzvišeni naredio je "monoteizam" (ar. tewhid), a to je

obožavanje samo Allaha. Najvažnija stvar koju je Uzvišeni Allah zabranio jeste širk, a to je upućivanje

ibadeta nekome pored Njega. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "Ibadetite Allahu i druge Njemu ne

pridružujte." En-Nisa, 36.

Ako te neko upita: "Koja je to tri načela čovjek dužan poznavati?"

Odgovori mu: "Da rob spozna svoga Gospodara, svoju vjeru i svoga Poslanika, salallahu alejhi ve sellem."

A ako te neko upita: "Ko ti je Gospodar?"

Odgovori mu: "Moj Gospodar je Allah Koji me je odgojio kao što je odgojio sva stvorenja, iz Svoje milosti.

Ja samo Njega obožavam i pored Njega ja nemam drugog božanstva. Dokaz za to su riječi Uzvišenog

Allaha: 'Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo.' El-Fatiha, 2. A sve osim Allaha je svijet, i ja sam dio toga svijeta."

Ako te neko upita: "Kako si spoznao svoga Gospodara?"

Reci: "Putem Njegovih stvorenja raznih vrsta, u koja spadaju noć i dan, Sunce i Mjesec, sedam nebesa i sedam zemalja i ono što je na njima i ono što je između njih. Dokaz za ovo su riječi Uzvišenog: 'Među

znamenjima Njegovim su noć i dan, i Sunce i Mjesec. Ne padajte licem na tle ni pred Suncem ni pred Mjesecom, već padajte licem na tle pred Allahom, koji ih je stvorio, ako samo Njega, Jedinog, obožavate.'

Fussilet, 37. i riječi: 'Zaista je Gospodar vaš Allah Koji je nebesa i Zemlju u šest dana stvorio, a zatim se

nad Aršom uzvisio. On tamom noći dan prekriva i ona ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde pokoravaju se Njegovoj naredbi. Samo On raspolaže stvaranjem i odlučivanjem! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova! El-Ea'raf, 54." A Gospodar je taj ko zaslužuje da se obožava. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "O ljudi, obožavajte Gospodara koji vas stvara i one prije vas kako biste ga se bojali, koji vam je Zemlju učinio posteljom, a nebo zdanjem; koji s neba spušta kišu i čini da s njom rastu plodovi, hrana za vas. Zato ne činite svjesno druge Allahu ravnim." El-Bekare, 21-22. Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, kaže: "Onaj koji stvori sve ove stvari jedini zaslužuje da Mu se robuje." Primjeri ibadeta koje je Allah Uzvišeni naredio da Mu se čine su: islam, vjerovanje (ar. iman), dobročinstvo (ar. ihsan), dova, strah, nada, oslanjanje, želja, poniznost, kajanje, traženje pomoći, traženje utočišta (zaštite), traženje izbjavljenja iz nevolje, klanje (žrtvovanje) stoke, zavjetovanje i drugi vidovi ibadeta koje je Uzvišeni propisao. Svi ovi oblici ibadeta trebaju da budu upućeni isključivo Njemu Uzvišenom. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "Džamije su Allaha radi, i ne molite se, pored Allaha, nikome!" El-Džinn, 18. Ko bilo koji od ovih vidova ibadeta uputi nekome drugome mimo Allaha taj je mnogobožac (ar. mušrik) i nevjernik (ar. kafir). Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: Onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, a o drugim bogovima mimo Njega zasigurno nema dokaza, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići. El-Mu'minun, 117. U jednom hadisu stoji: "Dova je srž ibadeta." a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "Gospodar vaš je rekao: 'Dove Mi upućujte, Ja ću vam se odazvati! Zbilja, oni koji se ohole pa Mi ibadet ne čine - ući će, sigurno, u Džehennem poniženi.'" Gafir, 60. Dokaz za strah (ar. hauf) su riječi Uzvišenog Allaha: "...i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici." Ali Imran, 175. Dokaz za nadu (ar. er-redža) su riječi Uzvišenog Allaha: "Pa ko se nada susretu s Gospodarom svojim, neka čini dobra djela i neka u ibadetu Gospodaru svome nikoga ne pridružuje." El-Kehf, 110. Dokaz za oslanjanje (ar. et-tevekkul) su riječi Uzvišenog Allaha: "a u Allaha se pouzdajte, ako ste vjernici!" El-Maide, 23. i riječi Uzvišenog: onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta. Et-Talak, 3. Dokaz za želju (ar. er-ragbe), strahopoštovanje (ar. er-rahbe) i skrušenost (ar. el-hušu') su riječi Uzvišenog Allaha: Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi (ragbe) i strahu (rahbe), i bili su prema Nama skrušeni (el-hušu'). El-Enbija, 90. Dokaz za bogobožnost proisteklu iz znanja (ar. el-hašje) su riječi Uzvišenog Allaha: "... zato se ne bojte njih, već se bojte Mene...." Dokaz za vraćanju Allahu (ar. el-inabe) su riječi Uzvišenog Allaha: "I povratite se Gospodaru svome i pokorite Mu se." Ez-Zumer, 45. Dokaz za traženje pomoći (ar. el-isti'ane) su riječi Uzvišenog Allaha: Samo Tebi ibadet činimo i samo od Tebe pomoć molimo. El-Fatiha U jednom hadisu stoji: "Ako tražiš pomoć traži je od Allaha." Dokaz za traženje zaštite (ar. el-isti'aze) su riječi Uzvišenog Allaha: Reci: "Utječem se Gospodaru svitanja." El-Felek, 1. Reci: "Tražim zaštitu Gospodara ljudi." En-Nas, 1. Dokaz za traženje izbjavljenja iz nevolje (ar. el-istigase) su riječi Uzvišenog Allaha: " I kada ste od Gospodara svoga ispomoć zatražili; On vam se odazvao..." El-Enfal, 9. Dokaz za prinošenje stoke kao žrtve (ar. ez-zebh) su riječi Uzvišenog Allaha: Reci: "Mene je Gospodar moj na Pravi put uputio, u pravu vjeru, vjeru Ibrahima pravovjernika, on je vjerovao samo u jednog Boga." Reci: "Klanjanje moje, i obredi moji (ar. en-nusuk, u šta spada i prinošenje žrtve), i život moj, i smrt moja doista su zarad Allaha, Gospodara svjetova, Koji nema saučesnika." El-En'am, 163. Dokaz iz Sunneta: "Allah je prokleo onoga ko prinese žrtvu u nečije drugo, a ne u Allahovo ime." Dokaz za zavjet (ar. en-nezr) su riječi Uzvišenog Allaha: "Oni su zavjet ispunili i plašili se dana čija će kob svuda prisutna biti." El-Insan, 7. Drugo načelo je Spoznaja vjere islama preko dokaza. To znači samo Allaha obožavati i Njemu se pokoravati, odričući se širka i njegovih nosilaca. On se sastoji iz tri stepena (ar. meratib): islam, iman i ihsan. Svaki od ova tri stepena imaju svoje stubove (ar. ruknove). Prvi stepen, islam, ima pet ruknova: svjedočenje (ar. šehadet) da nema istinskog božanstva osim Allaha i da je Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, Allahov Poslanik, obavljanje namaza, davanje zekata, post ramazana i obavljanje hadždža posjetom Bejtul-haramu. Dokaz za šehadet je kur'anski ajet: "Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega, a i meleki i učeni, i da On postupa pravedno. Nema Boga osim Njega, Silnog i Mudrog!" Ali Imran, 18. Značenje ovog ajeta je da niko istinski ne zaslužuje da bude obožavan osim Allaha. Riječi "nema boga" negiraju sve ono što se obožava umjesto Njega Uzvišenog, a riječi "osim Allaha" su potvrda da jedino On istinski zaslužuje da bude obožavan. On nema sudruga u obožavanju kao što nema sudruga u vlasti. Tumačenje koje pojašnjava ovaj ajet su riječi Uzvišenog: "A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: 'Nemam ja ništa s onima koje vi obožavate, ja se klanjam samo Onome koji me je stvorio, jer će mi On, doista, na Pravi put ukazati.' I On to učini riječju trajnom za potomstvo svoje, da bi se vratili." Ez-Zuhruf, 26-28. i riječi: "Reci: 'O vi kojima je Knjiga data, dođite da se okupimo uz riječi koje mi i vi podjednako dijelimo: da nikoga osim Allaha ne obožavamo, da Mu ništa ne pridružujemo, i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne smatramo!' Pa, ako se oni okrenu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!'" Ali Imran, 64. Dokaz za svjedočenje da je Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, Allahov poslanik su

Allahove riječi: "Došao vam je Poslanik, jedan od vas, teško mu je što ćete na muke udarati, jedva čeka da pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv." Et-Tevbe, 128. Svjedočenje koje potvrđuje da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov poslanik znači: pokornost njemu u onome što je naredio i smatranje istinitim onog što je rekao, izbjegavanje onoga što je zabranio i na što je upozorio, te obožavanje Allaha onako kako je on to propisao. Dokaz za namaz, zekat i tumačenje Allahove jednoće (tevhida) su Njegove riječi: "A naređeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovijedaju, i da molitvu obavljaju, i da milostinju udjeljuju; a to je – ispravna vjera." El-Bejjine, 5. Dokaz za post su riječi Uzvišenog Allaha: "O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili." El-Bekare, 183. Dokaz za hadždž su riječi Uzvišenog Allaha: "Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti; a onaj koji neće da vjeruje – pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome." Ali Imran, 97.

Drugi stepen:

Iman. On se sastoji iz sedamdeset i nekoliko dijelova. Najuzvišeniji dio imana su riječi "La ilahe illellah" a najniži uklanjanje smetnje sa puta, a i stid je dio imana.

Iman ima šest stubova (ar. ruknova): vjerovanje u Allaha, Njegove meleke, knjige, poslanike, Sudnji dan i u odredbu svega (sudbinu). Dokaz za ovo su riječi Uzvišenog: "Nije čestitost u tome da okrećete lica svoja prema istoku i zapadu; čestiti su oni koji vjeruju u Allaha, i u onaj svijet, i u meleke, i u knjige, i u vjerovjesnike." El-Bekare, 177. Dokaz za kader (odredbu, sudbinu) su riječi Uzvišenog Allaha: "Mi doista sve s određenjem stvaramo." El-Kamer, 49.

Treći stepen:

Ihsan, dobročinstvo. On se temelji samo na jednom temelju a on je: da obožavaš Allaha kao da Ga vidiš, jer ako ti Njega ne vidiš On uistinu vidi tebe. a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "Allah je zaista na strani onih koji se Njega boje i grijeha klone i koji dobra djela čine." En-Nahl, 128. i riječi: "I pouzdaj se u Silnoga i Milostivoga, koji te vidi kada ustaneš da sa ostalima molitvu obaviš, jer On, uistinu, sve čuje i zna sve." Eš-Šu'ara, 217-220. i riječi: "Što god ti važno činio, i što god iz Kur'ana kazivao, i kakav god vi posao radili, Mi nad vama bdijemo dok god se time zanimате." Junus, 61. Dokaz iz Sunneta je poznati hadis o Džibrilu kojeg prenosi Omer, radijallahu anhu: „Jednog dana sjedili smo kod Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve selleme, te se iznenada pojavi jedan čovjek izuzetno bijele odjeće, jako crne kose, bez ikakvih znakova putovanja na sebi, a niko od nas ga nije poznao. Približi se Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i sjede pored njega, tako što je prislonio svoja koljena uz njegova i svoje ruke stavio na natkoljenice, a potom reče: 'O Muhammede, obavijesti me o islamu!' Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, reče mu: 'Islam je da posvjedočiš da nema istinskog božanstva osim Allaha, i da je Muhammed Allahov poslanik, da obavljaš namaz, daješ zekat, postiš ramazan i da hodočastiš Bejtullah, ako si u mogućnosti.' On tada reče: 'Istinu si kazao.' Mi smo mu se čudili (veli Omer), pita ga, a zatim mu potvrđuje. Čovjek ponovo reče: 'Obavijesti me o imanul' Alejhisselam kaza: 'Iman je da vjeruješ Allaha, Njegove meleke, Njegove Knjige, Njegove poslanike, Sudnji dan i da vjeruješ da je sve određeno, bilo dobro, bilo zlo.' Čovjek opet reče: 'Istinu si kazao.' Zatim reče: 'Obavijesti me o ihsanu (savršenstvu u vjeri)!' Alejhisselam mu kaza: 'Ihsan je da robuješ Allahu kao da ga vidiš, jer ako ti Njega ne vidiš, On tebe, zaista, vidi.' Zatim reče: 'Obavijesti me o Kijamteskom danu?' Alejhisselam odgovori: 'Upitani o tome ne zna ništa više od onoga koji ga je upitao.' 'Obavijesti me o njegovim predznacima', reče čovjek. Alejhisselam reče: 'Da robinja rodi sebi gospodaricu, da vidiš gole i bese čobane, čuvare stada, kako se nadmeću u gradnji visokih palača.' Poslije toga je onaj čovjek otišao, a nakon izvjesnog vremena, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, mi reče: 'O Omere, znaš li ko je bio onaj čovjek?' Ja mu odgovorih: 'Allahi Njegov Poslanik najbolje znaju.' On mi tada reče: 'To je bio Džibril, došao je da vas poduči vašoj vjeri.'"

Treće načelo

Spoznaja vašeg poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem. On je Muhammed ibn Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Hašim. Hašim je od Kurejšija, Kurejšije su Arapi, a Arapi su potomci Ismaila sina Ibrahima Halila, neka je na njega i na našeg Poslanika mir i spas. Živio je šezdeset i tri godine, prije poslanstva četrdeset, a dvadeset i tri godine kao vjerovjesnik i poslanik.

Vjerovjesnikom je postao objavljivanjem ajeta "ikre" a poslanikom objavljivanjem sure "El-Muddesir". Njegov rodni grad je Mekka a hidžru je učinio u Medinu. Allah ga je poslao da upozorava na širk i poziva u tevhid. a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "O ti pokriveni! Ustani i opominji! I Gospodara svoga veličaj! I odjeću svoju očisti! I kumīrā se kloni! I ne prigovaraj držeći da je mnogo! I radi Gospodara svoga trpi!" El-Muddesir, 1-7. Značenje: "Ustani i opominji": upozoravaj na opasnost širka i pozivaj u tevhid. A riječi: "I Gospodara svoga veličaj!" znače: veličaj ga putem poštovanja Njegove jednoće (tevhida).

“Odjeću svoju očisti” znači: očisti svoja djela od primjesa širka. “I kumīrā se kloni!” , znači: ostavi ih i ogradi se od njih i onih koji im robuju. Deset godina je pozivao u tevhid, nakon toga je uzdignut na nebo (Mi’radž) gdje mu je propisano pet namaza. U Mekki je klanjao tri godine a zatim mu je naređena hidžra u Medinu.

Hidžra je preseljenje iz mjesta mnogoboštva u mjesto islama. Sljedbenicima ovog ummeta je naređeno da se sele iz mjesta u kome vlada mnogoboštvo u mjesto gdje vlada islam. Propisi hidžre su važeći sve do Sudnjeg dana a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Kad budu uzimali duše onima koji su se prema sebi ogriješili, meleki će upitati: ‘Šta je bilo s vama?’ – ‘Bili smo potlačeni na Zemlji’ – odgovoriće. – ‘Zar Allahova Zemlja nije prostrana i zar se niste mogli nekud iseliti?’ – reći će meleki, i zato će njihovo prebivalište biti Džehennem, a užasno je on boravište. Izuzetak su nemoćni muškarci, i žene, i djeca, koji se snaći ne mogu i koji ne nađu puta. Allah će njima oprostiti; Allah je Onaj Koji stalno poništava grijeha i oprašta.” En-Nisa, 97-99. i riječi: “O robovi Moji koji vjerujete, Moja je Zemlja prostrana, zato samo Meni ibadet činite!” El-Ankebut, 56. El-Begavi, Allah mu se smilovao, je rekao: “Povod objave ovog ajeta jesu muslimani Mekke koji nisu učinili hidžru. Uzvišeni Allah ih je nazvao vjernicima.” Dokaz iz Sunneta za hidžru su riječi Poslanika, salallahu alejhi ve sellem: “Hidžra neće prestati važiti sve dok ne prestane važiti pokajanje (ar. tevba), a ono neće prestati važiti sve dok Sunce ne izađe sa zapada.” A kada se nastanio u Medini, naređeni su mu ostali propisi kao što su zekat, hadždž, džihad, ezan, naređivanje dobra, odvrćanje od zla i drugi islamski propisi. U ovome je proveo deset godina a zatim je preselio na Ahiret.

Ali je vjera sa kojom je došao ostala da traje vječno, i to je ova vjera. Nema dobra na koje ova vjera ne upućuje i nema zla na koje ne upozorava. Dobra na koja upućuje su: tevhid i sve ono što voli Allah i čime je zadovoljan. Zlo na koje upozorava je: mnogoboštvo i sve ono što Uzvišeni Allah mrzi i s čim nije zadovoljan. Allah Sveznajući ga je poslao cijelom čovječanstvu i naredio da mu se pokoravaju obje skupine; i ljudi i džinni. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Reci: ‘O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik...’” El-E’araf, 158. Njime je Uzvišeni Allah upotpunio vjeru. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera.” El-Maide, 3. Dokaz za njegovu smrt su riječi Uzvišenog Allaha: “Ti ćeš, sigurno, umrijeti, a i oni će, također, pomrijeti. I poslije, na Sudnjem danu, pred Gospodarom svojim ćete se jedan s drugim prepirati.” Ez-Zumer, 30-31. Ljudi će nakon smrti biti proživljeni, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Od zemlje vas stvaramo i u nju vas vraćamo i iz nje ćemo vas po drugi put izvesti.”

Taha, 55. i riječi: “Allah vas od zemlje poput bilja stvara, zatim vas u nju vraća i iz nje će vas, sigurno, izvesti.” Nuh, 17-18. A nakon proživljenja će biti pitani za svoja djela, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Allahovo je sve što je na nebesima i što je na Zemlji, da bi, prema onome kako su radili, kaznio one koji rade zlo, a najljepšom nagradom nagradio one koji čine dobro.” En-Nedžm, 31. Onaj ko porekne proživljenje postaje nevjernikom, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Nevjernici misle da neće biti oživljeni. Reci: ‘Hoćete, Gospodara mi moga, sigurno ćete biti oživljeni, pa ćete o onom što ste radili, doista, biti obaviješteni!’ , a to je Allahu lahko. Et-Tegabun, 7. Uzvišeni Allah je slao poslanike kao donosiocce radosnih vijesti i opominjače, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Poslali smo poslanike koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakvog opravdanja pred Allahom imali.” En-Nisa, 165. Prvi poslanik (resul) je bio Nuh, alejhis-selam, a posljednji Muhammed, salallahu alejhi ve sellem. Dokaz za ovo su riječi Uzvišenog: “Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega.” En-Nisa, 163. Svakom narodu kojem je Allah poslao poslanika, počev od Nuha pa do Muhammeda, salallahu alejhi ve sellem, je njegov poslanik naređivao da obožavaju Allaha Jednog, a zabranjivao im je da obožavaju taguta, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “Mi smo svakom narodu poslanika poslali: ‘Allahu ibadet činite, a taguta se klonite!’” En-Nahl, 36.

Allah je propisao svim robovima nevjerstvo u taguta i vjerovanje u Allaha.

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, kaže: “Tagut je sve ono u vezi sa čime ljudi pređu granicu tako što to nešto obožavaju, slijede ga ili mu se pokoravaju do granica širka.” Taguta ima veoma mnogo, a njihovih predvodnika je pet: “Iblis, Allah ga prokleo, zatim svako onaj koga ljudi obožavaju a on je time zadovoljan, zatim onaj koji druge poziva da ga obožavaju, zatim onaj koji tvrdi da zna nešto od onoga što je samo Allahu poznato (ar. gajb), zatim onaj koji sudi po onome što Allah nije objavio. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: “U vjeru nema prisiljavanja – Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u taguta, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allah sve čuje i zna.” El-Bekare, 256. Ovaj ajet pojašnjava značenje “la ilahe illallah - nema istinskog božanstva sem Allaha.” U jednom hadisu stoji: “Glavnica vjere je islam, njegov stub je namaz, a vrhunac džihad na Allahovom putu.”

A Allah najbolje zna.

Neka je Allahov mir i spas na Njegovo najodabranije stvorenje Muhammeda, njegovu časnu porodicu, i na ashabe.

Sa ovim je okončan govor o tri načela.

Tri osnovna načela i njihovi dokazi
Treće načelo